

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: S. S., nar. X, bytem X,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 13.7.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2022 č.j. MPSV-2022/86082-916 o příspěvek na péči,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín **žaloba**, účastníci jsou označováni **žalobce/žalobkyně** a **žalovaný**. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno

rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 13.7.2022** se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2022 č.j. MPSV-2022/86082-916, jehož kopie byla připojena. Žaloba byla podána u Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterému byla doručena dne 14.7.2022, a tento soud zaslal žalobu žalovanému a vyzval jej k zaslání písemného vyjádření a správního spisu. Z jakého důvodu tento soud uváděl v průběhu řízení jako adresu žalobkyně X, i když na žalobě byla uvedena adresa X, není zjištělné. Po doručení vyjádření žalovaného ze dne 1.11.2022 a správního spisu dne 4.11.2022 uvedený krajský soud pravomocným usnesením až ze dne 4.7.2023 č.j. 75 Ad 9/2022-42 věc postoupil Krajskému soudu v Plzni vzhledem k tomu, že v žalobě žalobkyně jako své bydliště uvedla adresu X a tedy v době zahájení řízení měla bydliště v obvodu Krajského soudu v Plzni. Následně byl zdejšímu soudu spis v této věci doručen dne 17.7.2023.
3. **V žalobě** žalobkyně zejména namítala, že rozhodnutí ze dne 19.5.2022 napadá z důvodu jeho nesprávnosti a nezákonnosti, kdy stupeň její závislosti, resp. schopnost zvládat základní životní potřeby, byla posouzena v rozporu s § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**). Namítala i vady rozhodnutí, kdy se správní orgán v napadeném rozhodnutí nevypořádal přesvědčivě zejména se sociálním šetřením, uskutečněném dne 18.12.2018 a s jejími námitkami, což vede k tomu, že byla zkrácena v řízení na svých právech. Rovněž namítala, že jí byl přiznán II. stupeň závislosti z důvodu neschopnosti zvládat tyto životní potřeby: mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity, péče o domácnost, ale ona nezvládá ještě další základní životní potřeby: komunikaci, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví, přesto neschopnost jejich zvládnutí nebyla správním orgánem shledána, i když MPSV rozhodovalo o odvolání opětovně, když předchozí rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 75 Ad 3/2022-45. V tomto novém projednání žalovaný opětovně pověřil posudkovou komisi přezkoumáním zdravotního stavu žalobkyně v rozhodné době. Na posouzení jejího zdravotního stavu se však přes její námitky a opakovaná upozornění na zdravotní obtíže, jakož i popis diagnóz v jednotlivých lékařských zprávách a označení konkrétních zpráv, nic nezměnilo. Přitom se domnívá, že doložila dostatek lékařských zpráv, které její zdravotní stav podrobně popisují, avšak nové posouzení zdravotního stavu, jak jej provedl správní orgán, pouze rekapituluje předchozí posouzení, ale nikterak přesvědčivě nevyvrací závěry sociálního šetření a správní orgán v rozhodnutí skutečnost, proč nebral v potaz závěry ze sociálního šetření, zcela nepřesvědčivě zdůvodnil, nadto jeho zdůvodnění je vnitřně rozporné. Dále namítala, že hodnocení jejího písma ze strany správního orgánu ohledně zvládnutí životní potřeby komunikace, je dosti subjektivní a nic neprokazuje, přitom ona ručním vyplňováním formuláře strávila mnoho času a značně ji to vyčerpalo. Poukázala také na to, že nezvládá základní životní potřebu tělesná hygiena, ale nebyl uznán výkon fyziologické potřeby, i když v domácím prostředí jí to činí menší obtíže než mimo domov, aniž byl brán ohled na její výrazná pohybová omezení a na středně těžkou formu inkontinence. Stejně tak je nepřesvědčivé odůvodnění nezvládnutí základní životní potřeby péče o zdraví, kdy se správní orgán zabýval nesprávným hodnocením toho, zda příprava léků na celý týden je každodenní úkon či ne. Rovněž poukázala na to, že v rozhodnutí je

uvedeno, že její zdravotní stav má velké výkyvy, z čehož plyne, že nelze zjednodušeně uzavřít a posuzovat to, jaké základní životní potřeby zvládá v době, kdy je v „nejlepší formě“, ale naopak podle toho, jaký je její stav po většinu času. Podotkla také, že podala k MPSV žádost o přezkumné řízení a o průběhu tohoto řízení bude soud informovat. Závěrem žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že správní orgán nesprávně posoudil věc, na základě předložených listin došel k nesprávným skutkovým zjištěním a nedostatečně a nesprávně odůvodnil své rozhodnutí a opominul se vypořádat se všemi jejími námitkami, proto navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19.5.2022 a vrácení věci žalovanému k novému projednání.

4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 19.5.2022 č.j. MPSV-2022/86082-916** bylo žalovaným podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky-krajská pobočka Ústí nad Labem (dále jen **ÚP** či **úřad práce**), č.j. 10886/2019/ZAT, ze dne 15.3.2019, kterým bylo rozhodnuto ve věci opětovného posouzení nároku a výše poskytovat příspěvek na péči v původní výši 4.400 Kč měsíčně od ledna 2019. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.5.2022 žalovaný popsal celý průběh řízení zahájený dne 18.12.2018 z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči žalobkyně z důvodu konce platnosti lékařského posudku ke dni 31.12.2018. Původně byl vyplácen příspěvek na péči ve výši 4.400 Kč. Po provedeném sociálním šetření, při kterém byla zjišťována schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí a po posouzení zdravotního stavu pro stupeň závislosti posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) v Lounech šlo v posuzovaném případě o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost. Po vyjádření žalobkyně bylo vyžádáno doplnění posudku u OSSZ Louny a dne 19.2.2019 posudkový lékař sdělil, že nebyly shledány důvody ke změně předchozího posudkového závěru a setrvává na výroku a odůvodnění ze dne 15.1.2019. Proti následně vydanému rozhodnutí ÚP, kontaktní pracoviště Žatec, bylo podáno odvolání a v rámci odvolacího řízení požádal žalovaný o posouzení stupně závislosti žalobkyně Posudkovou komisí MPSV (dále jen **PK MPSV** či **komise**) v Ústí nad Labem. Posudek o stupni závislosti obdržel odvolací orgán, tj. žalovaný, dne 15.1.2020, když **jednání komise se uskutečnilo dne 9.1.2020** za účasti odborného lékaře – neurologa, žalobkyně nebyla přítomna. Dle komise se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav 60 leté polymorbidní žalobkyně, základem je algický VAS C a LSp se zánikovou symptomatikou, stav po opakovaných operacích LS páteře pro sy kaudy při herniaci L4/5, L5/S1 dx., L3/L5 sin, pooperačně rozvoj FBSS, chron. radikulopatie C7/8 vpravo při výhřezu C6/7 s kompresí kořene C7 dx, degenerativní stenosa v oblasti C4-7. Jedná se o těžké chronické pohybové postižení s dlouhodobou pozvolnou progresí, zdravotní stav s velkými výkyvy zejména v motorické složce, trvale se pohybuje pouze s pomůckami – francouzské hole, chodítko, vozík, operační zákrok t. č. není indikován, motorické postižení je nezvratné, pacientka dlouhodobě na opioidní medikaci. Neurologický nález ze dne 14.2.2019, MUDr. P. dokládá těžkou dysfunkci C a L páteře, akrálně postižení LDK (zakopává), trvá inkontinence moče, na obou DK výrazná neuropatická bolest, popisován třes pravé ruky, v dalších nálezech již nepopisovaný, udrží 2 francouzské hole. Dle vyšetření v ambulanci bolesti Na Bulovce, MUDr. P. ze dne 13.5.2019 progresí coxalgie vpravo, trvá omezení mobility bez bližší specifikace, nadále medikace opioidy, ve stejné ambulanci stejnou lékařkou zhodnocení aktuálního zdravotního stavu z 13.02.2019 a 12.10.2017 identický nález i závěr, který se liší pouze jedním slovem - 12.10.2017 je uvedena těžká porucha, 13.02.2019 zvlášť těžká porucha bez popisu zhoršení zdravotního stavu či změny objektivního nálezu posuzované.

12.10.2017 plně indikována balneoterapie.

PK MPSV v souladu se zjištěním sociálního šetření a shodně s hodnocením první instance uznala jako nezvládnutou základní životní potřebu: a) mobilita, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Dále komise uvedla, že žalobkyně chodí s oporou dvou francouzských holí nebo chodítka, jde o těžké chronické pohybové postižení s dominující algickou složkou, s těžkou poruchou statiky a dynamiky páteře. Ani s užitím běžně dostupných facilitátorů nezvládá ještě přijatelným způsobem stravování - přenášení, oblékání, obouvání a hygienu. Posudkově významné omezení v osobních aktivitách, i když vykonává práci ředitelky při invalidním důchodu, je závislá na pomoci v péči o domácnost zahrnující nákupy, vaření, úklid, péči o prádlo. U základních životních potřeb, které PK MPSV považuje za nezvládnuté, nelze spolehlivě a přesvědčivě prokázat na základě zdravotního stavu, že se jedná o základní životní potřeby, které posuzovaná osoba samostatně bez pomoci a dohledu druhé osoby zvládá alespoň v přijatelném standardu. Dle komise je žalobkyně plně orientovaná s nadprůměrným intelektovým výkonem, bez posudkově významného smyslového deficitu. Bez fatické poruchy, kratší text napíše, jinak používá PC. Dle posledního neurologického nálezu není objektivizován typ případného motorického oslabení jak HK tak DK, je schopna chodit s oporou dvou francouzských holí nebo chodítka, i toto je v diskrepanci s tím, že by se mělo jednat o těžkou paresu na HK. Při zachované kognici a funkci HK je schopna rehabilitovat sama doma i dle sociálního šetření, doprava k lékaři zohledněna v mobilitě, v posledním nálezu není zmiňován třes HK ani paretické postižení dominantní pravé končetiny, dle sociálního šetření schopna se podepsat a napsat krátký text, dále užívá PC. Inkontinenci moče žalobkyně řeší inkontinenčními pomůckami, velkou potřebu vykoná na WC včetně očisty (při zachované kognici a dostatečné funkci HK). Sociální šetření provedené dne 18.12.2018 je v souladu se zjištěným zdravotním stavem. K námitkám žalobkyně, že zvládá pouze s dohledem komunikaci (potřebuje pomoc s psaným textem), výkon fyziologické potřeby a péči o zdraví, pomoc s rehabilitací, komise uvedla, že dle posledního neurologického nálezu není objektivizován typ případného motorického oslabení jak HK tak DK, je schopna chodit s oporou dvou francouzských holí nebo chodítka, i toto je v diskrepanci s tím, že by se mělo jednat o těžkou parézu na HK. Při zachované kognici a funkci HK je schopna rehabilitovat sama doma i dle sociálního šetření, doprava k lékaři zohledněna v mobilitě, komunikace - v posledním nálezu není zmiňován třes HK ani paretické postižení dominantní pravé končetiny, i dle sociálního šetření schopna se podepsat a napsat krátký text, dále užívá PC. V odvolání namítané skutečnosti týkající se výkonu fyziologické potřeby nemají oporu v objektivně dokladovaném zdravotním stavu. Při popisované zachované kognici a funkci HK je žalobkyně schopna výměny inkontinenčních pomůcek, vč. provedení očisty. K námitce ohledně včasného použití veřejného WC posudková komise konstatovala, že se nejedná o každodenní situaci, a tuto situaci lze řešit použitím vhodných inkontinenčních pomůcek. Zjištěný rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností žalobkyně je dostatečný k pravidelnému zvládání uvedených základních životních potřeb v přijatelném standardu, případně za použití facilitátorů. Lékařské nálezy doložené k odvolání a v průběhu odvolacího řízení jsou v souladu s výsledkem posouzení. Vzhledem k věku žalobkyně a charakteru zdravotního postižení byla platnost posudku stanovena trvale. **PK MPSV dospěla k závěru**, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby

ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb ani sedm nebo osm takových potřeb, není však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Tento stav byl i v době od 1.1.2019, doba platnosti posudku je trvalá.

Dále bylo uvedeno, že odvolací orgán k vyjádření žalobkyně ze dne 29.1.2020 k posudku PK MPSV konstatoval, že z větší části se jedná o prakticky totožné informace uváděné již v odvolání, a to i s ohledem na lékařské zprávy, které nedeklarují objektivní zhoršení zdravotního stavu, oproti lékařským zprávám, které měla posudková komise k dispozici, jedná se o lékařské zprávy staršího data, proto nebyl důvod opětovně žádat komisi o posouzení stupně závislosti. Následně žalovaný vydal rozhodnutí, které se po převzetí žalobkyní stalo pravomocné, a proti němu podala žalobkyně podnět k přezkumnému řízení, který byl dne 30.10.2020 vyhodnocen jako nedůvodný, a zároveň byla podána i správní žaloba.

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 75 Ad 3/2020 ze dne 28.1.2022, bylo zrušeno pravomocné rozhodnutí odvolacího orgánu č.j. MPSV-2020/22439-916 ze dne 3.2.2020, jehož podkladem byl posudek PK MPSV v Ústí nad Labem ze dne 9.1.2020, který byl v rámci správní žaloby označen za nedostatečně odůvodněný podklad pro rozhodnutí. V žalobě žalobkyně namítala rozpor mezi provedeným sociálním šetřením a posouzením jejího zdravotního stavu, dále nezvládání mobility, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, výkonu fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobních aktivit a péče o domácnost. Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná s tím, že základní životní potřeby komunikace, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví přitom byly v sociálním šetření ze dne 18.12.2018 označeny jako nezvládnuté. Posudková komise se vyjádřila k základní životní potřebě komunikace tak, že žalobkyně zvládne napsat sama rukou krátký text a že jí zjištěný zdravotní stav je v souladu s provedeným sociálním šetřením. Z provedeného sociálního šetření ovšem vyplynulo, že se žalobkyně zvládne pouze podepsat, schopnost napsat krátký text ze sociálního šetření nevyplývá. Soud připomněl, že podmínkou pro zvládnutí základní životní potřeby komunikace je podle bodu 3 písm. c) přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. schopnost vytvářet rukou psanou krátkou zprávu. Ze shora uvedeného je patrné, že ačkoli dříve posudek posudkového lékaře OSSZ posoudil stejně jako posudková komise základní životní potřebu komunikace u žalobkyně jako zvládnutou, avšak posudková komise ve svém posudku, který byl základem pro žalobou napadené rozhodnutí, uvedla, že jí zjištěný zdravotní stav je v souladu s provedeným sociálním šetřením a na sociální šetření se výslovně odkazovala. Z tohoto důvodu soud považuje posudek posudkové komise za nepřesvědčivý, proto dospěl k závěru, že správní řízení bylo zatíženo vadou, a proto soudu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit.

Poté odvolací orgán dne 11.2.2022 požádal o posouzení stupně závislosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí o vypořádání se s námitkami uvedenými v odvolání a ve vyjádření, se závěrem sociálního šetření ve vztahu k posouzení zdravotního stavu a doloženým lékařským zprávám. Komise požádala o provedení nového sociálního šetření, toto ale provedeno nebylo s tím, že Krajský soud v Ústí nad Labem nepožadoval provedení nového sociálního šetření, ani žalobkyně nesouhlasila s provedením nového sociálního šetření, neboť toto nemůže mít vliv na předchozí posouzení zdravotního stavu. Žalobkyně byla pozvána k jednání PK MPSV v Ústí nad Labem na den 21.4.2022 zásilkou na dodejku,

která jí byla převzata dne 30.3.2022. Dne 20.4.2022 se žalobkyně z jednání telefonicky omluvila ze zdravotních důvodů (užívá antibiotika na silný zánět) a souhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu bez osobní účasti, protože její zdravotní stav se posuzuje zpětně k roku 2019 a domnívá se, že její účast není nutná.

Jednání komise se uskutečnilo dne 21.4.2022 za účasti odborného lékaře neurologa a posudek obdržel odvolací orgán dne 29.4.2022. V posudku komise uvedla, které lékařské nálezy hodnotila a také uvedla dominující funkční onemocnění jako v posudku ze dne 9.1.2020 a té, že v současnosti z dokumentace PL po roce 2019 nově vyplývají st. p. exstirpaci adenomu příštítného tělíska vpravo dole 4/2020, st. p. hemoftalmu vpravo s retinální trhlinou 6/2020 (bez deklarovaného trvalého významného zhoršení zrakových funkcí) a st. p. pneumonii při infekci Covid-19 s hospitalizací 4/2021, nová zjištění stran chronického VAS páteře z dokumentace nevyplývají. Dispenzární prohlídky a jiná vyšetření, ze kterých vyplývá normální objektivní nález, nejsou vypisovány do diagnostického souhrnu, neboť nemají posudkově rozhodující význam. Tyto skutečnosti jsou však opakovaně uváděny žalobkyní, že nejsou součástí posudku. Z dokumentace dále vyplývá, že u posuzované není prokázáno těžké postižení kognice, mnestických, smyslových ani duševních funkcí ve smyslu ztráty orientace. Rovněž bylo uvedeno, že PK MPSV požadovala provedení nového sociálního šetření před projednáváním zdravotního stavu posuzované, aby bylo možné srovnání zdravotního stavu žalobkyně i s ohledem na to, že sociální šetření provedené k předmětnému řízení v roce 2018 je téměř identické se sociálním šetřením provedeným v roce 2015, kde se liší pečující osobou/osobami a několika nuancemi, jinak je téměř totožné, z čehož tedy nelze validně vyvozovat případné jasné zhoršení zdravotního stavu a jeho objektivní dopady v domácím prostředí. PK MPSV si vyžádala zdravotní dokumentaci, zda nedošlo ke zhoršení zdrav. stavu žalobkyně vlivem interních onemocnění, zhoršením smyslových funkcí či pohybových v důsledku úrazu či degenerativních změn kloubních, ale ani tyto skutečnosti nebyly v její zdravotní dokumentaci deklarovány, rovněž nebylo deklarované jiné závažné duševní onemocnění. Komise uvedla, že podrobně prostudovala mimo jiné i výsledky sociálního šetření ze dne 18.12.2018 (dále i SŠ), které vzala při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně v úvahu, avšak musí při hodnocení zdravotního stavu vycházet především z funkčních důsledků zdravotního postižení. Sociální šetření bylo provedeno v souladu se zdravotním stavem žalobkyně, až na určité body týkající se komunikace, výkonu fyziologické potřeby a péče o zdraví, což je vypořádáno následně dále v posudkovém zhodnocení. PK MPSV stejně jako posudkový lékař OSSZ shledala u žalobkyně dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku samostatně nezvládala **šest základních životních potřeb: a) mobilita, d) stravování, e) oblékání, obouvání, f) tělesná hygiena, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.** PK MPSV ale nenašla objektivní funkční korelát k samostatnému nezvládání základní životní potřeby (dále i ZŽP): b) orientace, c) komunikace, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví.

Orientaci nelze považovat za nezvládnutou, neboť žalobkyně je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, je nositelkou brýlové korekce, v SŠ uváděné obtíže s rozmazaným viděním, nemají dokladovaný objektivní funkční korelát očního nálezu v dostupné a doložené dokumentaci, v dokumentaci PL je zrak uváděn v normě s brýlovou korekcí na čtení, sluch je též v normě, bez sluchadlové kompenzace, posuzovaná má přiměřené duševní kompetence, orientuje se plně osobou, místem i časem, orientuje se v přirozeném sociálním prostředí, orientuje se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reaguje. Výše uvedené je i v korelaci s psychologickým vyšetřením, kde je uvedeno, že

intelektové schopnosti jsou rozloženy v pásmu nadprůměru. Zvládá tuto ZŽP zcela přiměřeně.

Komunikaci nelze považovat za nezvládnutou, i přes všechna dominující onemocnění je žalobkyně schopna se srozumitelně vyjadřovat a dorozumět se prostřednictvím řeči s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápe obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, rozumí všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, používá běžné komunikační prostředky, mobilní telefon používá v běžném rozsahu. Dále též je schopna komunikaci plně zvládat, i s ohledem k již výše uvedenému psychologickému vyšetření, kdy intelektové schopnosti jsou rozloženy v pásmu nadprůměru. V rámci SŠ je též uváděno, že ráda čte knihy. V SŠ a odvolání uváděné obtíže s třesem rukou, a především dominantní pravé ruky, a s tím spojenou nemožnost psát delší text, nelze považovat za nezvládání této ZŽP jako celku. Jednak se posuzuje, zda posuzovaná je schopna napsat krátký text, kdy podpis je opakovaně uváděno, že zvládne. A jednak v rámci neurologických vyšetření, není objektivně a jasně doložen důvod uváděných obtíží, z neurologických nálezů vyplývá nález bez známek objektivně dokladované neurologické centrální či periferní leze, která by vysvětlovala oslabení stisku. Dále též PK MPSV podrobně prostudovala veškerou dostupnou, bohatou dokumentaci, kde jsou doloženy zároveň formuláře se žádostmi na příspěvky či průkazky a tyto žádosti jsou vyplněny stále stejným písmem beze změn, včetně podpisu, a to již od 90. let. Komise tedy nepředpokládá, že by po celou tuto dobu vyplňovala žádosti jiná osoba než sama žalobkyně. Zároveň PK MPSV nepovažuje všechny vyplňované body uvedených formulářů za krátký text, nýbrž delší text. PK MPSV vzala též v potaz, že žalobkyně je schopna opakovaně psát dlouhá i několikastránková odvolání a vyjádření k podkladům na PC, proto toto považuje za využití facilitátoru pro psaní delšího textu, kdy i v rámci SŠ je uvedeno, že i v práci je schopna psát texty na PC. Pro shrnutí tedy nemá žalobkyně, jak opakovaně výše uvedeno, těžké funkční končetinové deficity, anatomické ztráty končetin nebo těžké duševní poruchy či ztrátu zraku, pro které by tuto ZŽP nezvládala či neměla potenciál zvládat s využitím facilitátorů. Zvládá tedy tuto ZŽP v přijatelném standardu, vzhledem k využívání facilitátoru v podobě PC.

Výkon fyziologické potřeby nelze považovat za nezvládnutý, neboť i přes všechna uvedená onemocnění a především uváděnou močovou inkontinenci středně těžkou, je žalobkyně schopna včas vyhledat a použít WC v rámci velké potřeby, vykoná samostatně i následnou očistu, vhodnou polohu zaujme s pomocí vyvýšené toalety a madel, které má v domácnosti instalované, dále je uváděno, že trpí močovou inkontinencí, ale nosí inkontinenční pomůcky, což je považováno za facilitátor, jejich výměnu je schopna provést, v rámci SŠ je též uvedeno, že v případě, že je jí velmi zle, snaží se dojít na toaletu po čtyřech – což ovšem není plně v korelaci s uváděnými funkčními omezeními a nemožností chůze bez opěrných pomůcek. V odvolání a SŠ uváděné obtíže s nezvládáním této ZŽP mimo domácnost, a to z důvodu, že potřebuje pomoc s usednutím a zvednutím z toalety a dále též problém se schody či nedostupností bezbariérových toalet, nelze považovat za nezvládání této ZŽP jako celku. Jednak PK MPSV neshledává opodstatněnost uváděné nedostupnosti bezbariérových sociálních zařízení, která jsou dostupná téměř všude, ať už jsou to úřady, benzínové pumpy, kulturní zařízení, nemocnice a jiná zdravotnická zařízení atd. A jednak se nejedná o každodenní úkon. Žalobkyně nemá těžké funkční končetinové deficity, anatomické ztráty končetin nebo těžké duševní poruchy či ztrátu zraku, pro které by tuto ZŽP nezvládla s využitím případných facilitátorů v podobě vhodných inkontinenčních pomůcek. Zvládá tuto ZŽP v přijatelném standardu s využitím vhodných facilitátorů.

Péči o zdraví nelze považovat za nezvládnutou, neboť i přes všechna uvedená onemocnění, má žalobkyně dostatečně zachovalou kognici, opět v korelaci s výše uvedeným psychologickým vyšetřením a dále nemá poruchy smyslů, a to především úplnou ztrátu zraku a z funkčního hlediska nemá těžké končetinové deficity či anatomické končetinové ztráty, pro které by nebyla schopna zvládat tuto ZŽP s využitím případných facilitátorů či dopomocí. V korelaci se SŠ si na léčebný režim dohlíží sama, je tedy schopna jej samostatně dodržovat, dále je v SŠ a odvolání uváděno, že sousedka jí jednou týdně připravuje léky do dávkovače a posuzovaná si je poté užije samostatně v daný čas. Příprava léků tedy není každodenní úkon, a to i s ohledem k využívání facilitátoru v podobě týdenního dávkovače, proto přípravu nelze považovat za nezvládání této ZŽP jako celku. Dále není objektivně dokladován důvod nezvládání přípravy léků žalobkyní, kdy nejsou dokladovány, jak již výše několikrát uvedeno, těžké končetinové funkční deficity, anatomické ztráty končetin, poruchy kognice či úplná ztráta zraku. Je schopna rehabilitovat dle pokynů v domácím prostředí, což provádí 2x denně. V případě zdravotního problému je schopna tento rozpoznat a přivolat nebo vyhledat pomoc. Zvládá tuto ZŽP v přijatelném standardu s využitím facilitátorů.

Komise také uvedla, že výsledky sociálního šetření byly též zohledněny a rámcově odpovídají závěru posudkového zhodnocení, až na výše uvedené vypořádané rozdíly. PK MPSV nerozporovala, že se vlivem všech dominujících funkčních onemocnění, a především jejich algické složky společně s interními komorbiditami, jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který je chirurgicky již dále neřešitelný a lze jej tak považovat za trvalý. Nicméně doloženou a dostupnou dostatečnou dokumentací, nelze přiznat jiné ZŽP než výše uvedené a dříve přiznané, i s přihlédnutím k možnosti využití facilitátorů, jak uvedeno výše. Přiznání vyššího stupně příspěvku na péči by tak bylo posudkově nadhodnocené. Lékařské nálezy doložené k odvolání jsou v souladu s výsledkem posouzení. Na základě poznatků lékařské vědy, dynamiky vývoje zdravotního stavu a posudkově rozhodných skutečností (věk) nelze předpokládat zlepšení funkčních schopností, platnost posudku stanovena trvale. PK MPSV tedy dospěla ke stejnému závěru jako v posudku ze dne 9.1.2020, že žalobkyně se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost) a tento stav byl i v době ode dne 1.1.2019.

Dne 17.5.2022 odvolací orgán obdržel písemné vyjádření žalobkyně s námitkami, ke kterým se následně vyjádřil a žádnou z nich neshledal důvodnou, přičemž žalobkyně nesouhlasila s II. stupněm závislosti a namítala, že při posouzení zdravotního stavu dne 21.4.2022 se PK MPSV nevypořádala s výše uvedeným rozsudkem soudu a opět jí nepřiznala základní životní potřeby komunikace, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví. V souvislosti s tím žalovaný odkázal na závěry PK MPSV, které jsou v posudkovém zhodnocení dle něho jasné a srozumitelně popsány. Dále bylo uvedeno, že rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem nezní v tom smyslu, že žalobkyni náleží příspěvek na péči ve III. stupni závislosti; odvolací orgán je samozřejmě vázán právním názorem uvedeným v uvedeném rozsudku a tím se i řídil. Opětovně se celou věcí zabýval, vyžádal si posudek od PK MPSV v Ústí nad Labem, ve kterém je podrobně rozepsán zdravotní stav žalobkyně a hodnoceny jednotlivé základní životní potřeby a to i ve vztahu ke zjištěním při sociálním šetření, kdy v některých zjištěních spatřuje PK MPSV rozpor i vzhledem k objektivním zjištěním z lékařské dokumentace a také vzhledem k možnosti používání kompenzačních pomůcek (facilitátorů) což v posudkovém zhodnocení popisuje. Žalovaný považuje přezkum posouzení stupně závislosti za úplný, objektivní a přesvědčivý stěžejní důkazní prostředek, který vycházel jak z dostatečné zdravotní dokumentace, odborných lékařských zpráv, z výsledků sociálního

šetření, tak i z funkčních důsledků zdravotního postižení. Zdravotní stav byl posuzován k datu vydání napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán nežádal o posouzení aktuálního zdravotního stavu, a ani žalobkyně to nepožadovala. U žalobkyně namítaných základních životních potřeb komunikace, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, ani u orientace, nenalezla komise odpovídající klinický korelát, pro který by je žalobkyně nebyla schopna zvládat ve standardu alespoň přijatelném, případně s využitím vhodných pomůcek, což posudková komise ve svém posudku velmi konkrétně zdůvodnila a toto zdůvodnění je součástí odůvodnění tohoto rozhodnutí. Také bylo připomenuto, že žádný právní předpis nestanoví povinnost přítomnosti posuzované osoby při posuzování zdravotního stavu na OSSZ a také, že odvolacímu orgánu nepřísluší hodnotit nastavený systém posuzování zdravotního stavu.

Rovněž bylo zdůrazněno, že sociální šetření je jedním z podkladů při posuzování stupně závislosti, jeho účelem je zjištění schopnosti samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí a nikoliv posouzení stupně závislosti. Sociální šetření je rámcově zaměřeno na získání kompletního přehledu o potřebách žadatele a jeho sociální situaci, která vypovídá o dopadech zdravotního postižení do celkového sociálního fungování. Při sociálním šetření sociální pracovník shromažďuje informace týkající se vlastní soběstačnosti a potřebné míry podpory osob v jejich přirozeném sociálním prostředí. Je vycházeno z pozorování a rozhovoru, při kterém je zaznamenáno sdělení oprávněné či pečující osoby. Správní orgán není kompetentní k posuzování schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby na základě zdravotní dokumentace, k tomu je kompetentní pouze posudkový lékař (posudková komise). Posudkový lékař musí při hodnocení zdravotního stavu vycházet především z funkčních důsledků zdravotního postižení, která jsou prokázána zdravotní dokumentací, lékařskými nálezy a zprávami.

Žalovaný také dodal, že je možné, že žalobkyni byl v minulosti přiznán příspěvek na péči ve III. stupni závislosti, kdy byl v té době, tj. v roce 2011, jako nezvládnutý uznán úkon péče o vlastní osobu, uvedený pod písmenem g), jako výkon fyziologické potřeby včetně hygieny. Úkon péče o vlastní osobu - výkon fyziologické potřeby včetně hygieny byl uznán dle vyhlášky č. 505/2006 Sb., přílohy č. 1 o činnosti pro hodnocení schopnosti zvládat úkony péče o vlastní osobu a úkony soběstačnosti, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, platnou do 31.12.2011. V současné době se však posuzuje podle jiných posudkových kritérií v souladu s platnými právními předpisy, kdy od 1.1.2012 se posuzuje 10 základních životních potřeb. Vzhledem k provedené novelizaci posudkových pravidel nelze srovnávat dřívější „úkony péče o vlastní osobu“ a „úkony soběstačnosti“ s nově definovanými „základními životními potřebami“, kde je k uznání neschopnosti zvládnutí nutná objektivní přítomnost těžké nebo úplné funkční poruchy. Pro posouzení stupně závislosti není podstatné, zda posuzovaná osoba provádí základní životní potřeby sama či nikoli, případně sdělení při sociálním šetření, že základní životní potřeby nezvládá, ale fakt, zda funkce pohybového aparátu, duševní a smyslové funkce a celkový zdravotní stav jí umožňují tyto základní životní potřeby zvládat v přijatelném standardu, tj. akceptovatelným alternativním způsobem, a to i za pomoci běžně dostupných pomůcek, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti či využití zdravotnického prostředku (např. opěrné pomůcky, madla, sedák ve vaně, protiskluzové podložky, servírovací stolek na přenášení, navlékače ponožek, nazouvače, dávkovače na léky, záznamník na kontroly apod.) nebo zda omezené funkční schopnosti v rámci zjištěného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vedou k jejich nezvládnutí. Za neschopnost zvládnutí základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy

nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládnání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.

Závěrem žalovaný uvedl, že zamítl odvolání a potvrdil napadené rozhodnutí ÚP, neboť se v případě žalobkyně jedná o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost, ve vztahu k ustanovení § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách.

5. Pravomocným usnesením ze dne 1.8.2022 č.j. 75 Ad 9/2022-21 Krajský soud v Ústí nad Labem k žádosti žalovaného přerušil do pravomocného skončení přezkumného řízení o přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2022 č.j. MPSV-2022/86082-916 (*podnět byl podán žalobkyní*) a poté pravomocným usnesením ze dne 3.10.2022 č.j. 75 Ad 9/2022-27 bylo v řízení pokračováno (*přezkumné řízení nebylo zahájeno, jelikož rozkladová komise shledala podnět ze dne 15.7.2022 nedůvodným*).
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě dne 1.11.2022** navrhl zamítnutí žaloby, jelikož bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy, v souladu se zákonem o sociálních službách i se správním řádem, a posudek vypracovaný PK MPSV, která zasedala v odborném složení za přítomnosti odborníka z oboru neurologie, považoval za odborný, stěžejní a úplný důkazní prostředek, na jehož základě bylo možné rozhodnout. Dále bylo uvedeno, že na základě několika námitek v průběhu správního řízení byla žalobkyně pozvána i tentokrát k jednání komise, ale telefonicky se omluvila a požádala o posouzení jejího zdravotního stavu bez její účasti. Předseda komise shledal shromážděnou podkladovou dokumentaci dostatečnou k objektivnímu posouzení zdravotního stavu žalobkyně i bez její účasti, k dispozici měli i kompletní lékařskou dokumentaci praktického lékaře. Žalovaný vyjádřil, že zcela jistě naplnil i požadavky rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 75 Ad 3/2020 ze dne 28.1.2022 a odkázal na odůvodnění rozhodnutí, v němž je také zanesen posudek PK MPSV, který je zároveň i součástí spisové dokumentace, a obsáhle, jasně a srozumitelně se vyjadřuje k namítaným nezvládaným základním životním potřebám: komunikace, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví. Stejně tak má za to, že jsou v rámci základních životních potřeb také vypořádány závěry sociálního šetření ze dne 18.12.2018, když nové sociální šetření provedeno nebylo, neboť by nereflektovalo objektivitu stavu z prosince 2018, kdy bylo ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči zahájeno řízení, sama žalobkyně nenamítala zhoršení zdravotního stavu. Závěrem žalovaný vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí je řádně a dostatečně zdůvodněno a posudek PK MPSV ze dne 21.4.2022 je přesvědčivým a úplným podkladem pro rozhodnutí v dané věci, proto nesouhlasil s námitkou, že došlo ze strany odvolacího orgánu k nesprávnému posouzení věci a skutkovému zjištění.
7. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí ze dne 19.5.2022 i ve vyjádření žalovaného ze dne 1.11.2022 k žalobě odpovídají obsahu spisu; dle založené doručky bylo žalobkyni napadené rozhodnutí ze dne 19.5.2022 doručeno dne 1.6.2022. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí citoval části posudku PK MPSV ze dne 21.4.2022 (viz shora), jak je zřejmé z obsahu založeného posudku. Posudek byl žalovanému doručen dne 29.4.2022 a téhož dne byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a o tom, že ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení tohoto vyrozumění má možnost se vyjádřit k podkladům

rozhodnutí, čehož žalobkyně využila a písemně se k podkladům rozhodnutí vyjádřila podáním ze dne 16.5.2022 (namítala nepřiznání výše uvedených tří základních životních potřeb a požadovala přiznání stupně III (těžká závislost) ode dne 1.1.2019). Založen je i rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 75 Ad 3/2020-45 ze dne 28.1.2022, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 3.2.2020 č.j. MPSV-2020/22439-916, sp. zn. SZ/MPSV-2019/77822-916, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení, neboť nebylo dostatečně reagováno na protichůdné závěry posudků a sociálního šetření spočívající v rozdílném hodnocení zvládání základní životní potřeby komunikace; soud se nezabýval dalšími námitkami žalobkyně, neboť dojde k novému posouzení zdravotního stavu a stupně závislosti žalobkyně a vydání nového rozhodnutí, takže tyto současné námitky ztrácí relevanci.

8. Z vyžádaného posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně OSSZ Louny soud zjistil, že je založen mimo jiné posudek této OSSZ ze dne 15.1.2019 (uznán stupeň závislosti II (středně těžká závislost) a datum vzniku 1.1.2019), dále jsou v něm založeny posudky PK MPSV ze dne 9.1.2020 i 24.1.2022 a také lékařské zprávy uvedené v těchto posudcích.
9. **Žalobkyně dne 1.8.2023** soudu sdělila, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl v řízení o žalobě bez jednání a rozhodne ve věci s přihlédnutím, že většinu základních životních potřeb bez pomoci další osoby nezvládá, v případě úspěchu ve věci nebude uplatňovat důvodně vynaložené náklady řízení.
10. Dle **§ 3 správního řádu** (zákon č. 500/2004 Sb.) postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
11. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
12. Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
 a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
13. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
 - a) **Mobilita.**
 - b) **Orientace:**
 - c) **Komunikace:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení,
2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv,
3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu,
4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům,
5. používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování.

e) Oblékání a obouvání.

f) Tělesná hygiena.

g) Výkon fyziologické potřeby: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. dodržovat stanovený léčebný režim,
2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky,
3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

14. Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8. Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4. Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.
15. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud za souhlasu účastníků řízení rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.) a shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2022 podmínky pro jeho zrušení nesplňuje zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 21.4.2022 se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Z uplatněných žalobních námitek ani soud neshledal žádnou důvodnou, jelikož žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopna zvládat jí namítané základní životní potřeby – komunikace, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví k datu 1.1.2019, kdy se i dle posudku PK MPSV jednalo o stupeň závislosti II, jak uvedeno shora.

16. K námitce žalobkyně, že nebyly vzaty ohledně jejího zdravotního stavu lékařské zprávy MUDr. T. R. (z 10.12.2009), MUDr. J. Z. (z 6.2.2013), MUDr. P. M. (ze 7.2.2002, 29.4.2010, 23.12.2010 a 23.1.2020) a MUDr. I. P. (z 3.3.2020) soud připomíná, že v této věci byl posuzován zdravotní stav žalobkyně ohledně příspěvku na péči k datu 1.1.2019, jak je patrné i z napadeného rozhodnutí. Za takového stavu není důvodnou uvedená námitka, jelikož se jedná o lékařské zprávy týkající se jejího zdravotního stavu z doby několika let před uvedeným datem či naopak z doby jeden rok poté. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři a PK MPSV do výčtu posuzovaných lékařských zpráv uvádějí ty, které obsahují rozhodné skutečnosti pro posouzení a nikoli všechny, které jsou jim předloženy bez ohledu na hodnocení jejich důležitosti žalobkyní.
17. Důvodnou není ani námitka žalobkyně, že správní orgán nevysvětlil, jakým způsobem došlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně. Soud v napadeném rozhodnutí neshledal, že by žalovaný uvedl, že došlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně, ani PK MPSV takovou skutečnost neuvedla ve svém posudku ze dne 21.4.2022.
18. Pokud se týká sociálního šetření provedeným sociálním pracovníkem v bydlíšti žadatele, jeho výsledkem není hodnocení obsahu lékařských zpráv ani zdravotního stavu žadatele, ale pouze sociální pracovník uvede údaje žadatelem sdělené, tudíž záleží na něm, jaké informace sdělí ohledně potřeby péče ve vztahu ke zvládání základních životních potřeb, případně jsou uvedeny údaje o domě, v němž žadatel bydlí (patro domu, spolubydlící, vybavení atd.). Tudíž námitka žalobkyně ohledně toho, že dle ní komise nezohlednila skutečnosti zjištěné při provedeném sociálním šetření, je nedůvodná, jelikož komise v posudku ze dne 21.4.2022 zohlednila všechny zjištěné skutečnosti ohledně zvládání základních životních potřeb, posudkově zhodnotila veškeré lékařské zprávy obsažené v posudkovém spisu OSSZ a i ty, které žalobkyně připojila k odvolání, což vyplývá z posudku OSSZ i PK MPSV. Žalobkyně tedy měla možnost zjistit, zda byly posouzeny všechny předložené lékařské zprávy či nikoli. Komise v posudku uvedla, že není v souladu s některými sděleními žalobkyně uvedenými v sociálním šetření, jelikož nejsou v souladu s doloženými lékařskými nálezy, neboť dle nich nelze prokázat natolik závažné funkční postižení, aby nebyla schopna zvládat samostatně základní životní potřebu – komunikace, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví, k čemuž se na straně 6-8 posudku komise vyjádřila velmi podrobně a srozumitelně.
19. Z posudku PK MPSV ze dne 21.4.2022 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznamená totiž, pokud není vyhověno žadateli, tj. žalobkyni, u níž byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ohledně požadované výše příspěvku na péči, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, případně nezákonné. Napadené rozhodnutí bylo vydáno oprávněným správním orgánem dle příslušné právní úpravy po provedení řádného správního řízení. Vzhledem k tomu, že správní orgány ani soud nemají medicínské znalosti, posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV) a jsou stěžejním důkazem ve správním řízení. Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem OSSZ i PK MPSV, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatele a s přihlédnutím k výsledku sociálního šetření. Sociální šetření je provedeno sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale

vychází toliko z údajů sdělených žadatelem, případně pečující osobou, je-li přítomna. Nezvládání základních životních potřeb je posuzováno toliko dle platné právní úpravy, v této věci dle Přílohy č. 1 vyhlášky výše citované, přičemž subjektivní hodnocení žadatelem ohledně stupně závislosti není rozhodující pro stanovení stupně závislosti a tedy výše příspěvku na péči. Navíc posuzující měli k dispozici celý obsah značně obsáhlého posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně příslušnou OSSZ Louny obsahujícího kromě všech posudků o jejím zdravotním stavu ohledně dávek vázaných na posouzení zdravotního stavu i veškeré lékařské zprávy předložené v souvislosti s posuzováním zdravotního stavu žalobkyně.

20. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně ohledně toho, že dle ní se komise přesvědčivě nevypořádala se závěry sociálního šetření, které proběhlo dne 18.12.2018, jelikož své závěry komise dostatečně srozumitelně vyjádřila na straně 6-8 posudku a tyto závěry v celém rozsahu uvedl do odůvodnění napadeného rozhodnutí i žalovaný, jak patrně shora. Soud považuje za nadbytečné znovu rozebírat srozumitelné důvody komise, které ji vedly k závěru, že žalobkyně je schopna zvládat základní životní potřebu - komunikace, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví. Soud proto pro stručnost odkazuje jednak na výše uvedené a také na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, které je známo všem účastníkům tohoto řízení. Komise v tomto směru hodnotila všechny rozhodné skutečnosti, které v posudku uvedla, přičemž na jejich základě dospěla k předmětnému závěru a samozřejmě zhodnotila i omezenou mobilitu žalobkyně, což je z jejího posudku rovněž patrné. Posudek komise a její závěr ve vztahu k příspěvku na péči nevyznívá tak, že by hodnotil schopnost žalobkyně ve vztahu k jednotlivým základním životním potřebám toliko v době, kdy je žalobkyně v „nejlepší formě“, ani zcela izolovaně, jak uvedla ve své žalobě.
21. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že správní orgán nesprávně posoudil věc, když na základě předložených listin došel k nesprávným skutkovým zjištěním a nedostatečně a nesprávně odůvodnil své rozhodnutí a opominul se vypořádat se všemi jejími námitkami. Soud však toto její přesvědčení nesdílí, jelikož žalovaný opírá napadené rozhodnutí o posudek PK MPSV ze dne 21.4.2022. Ani soud nezjistil, že by v této věci bylo rozhodnutí žalovaného vydáno v rozporu s vyhláškou a Přílohou č. 1 či zákonem a to ještě na základě nedostatečně zjištěného zdravotního stavu, jak namítala žalobkyně, tudíž ani tato námitka není důvodná. Důkazní břemeno totiž v této věci spočívá na žalobkyni, aby prokázala svá tvrzení ohledně nezvládání jí požadovaných dalších základních životních potřeb, což žalobkyně neprokázala, ač je přesvědčena o opaku.
22. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci příspěvku na péči, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se správní rozhodnutí, resp. rozsudek opírá, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku — viz konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne 25.9.2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, ze dne 3.4.2013, č. j. 6 Ads 158/2012-24, č. j. 7 Ads 25/2022-32 ze dne 28.6.2023 aj.).
23. Soud proto konstatuje, že PK MPSV při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ve vztahu k příspěvku na péči vycházela z obsahu předložených lékařských zpráv jejích ošetřujících lékařů a v nich obsaženého jejího funkčního postižení při zohlednění platné právní úpravy, jak je z obsahu posudku komise zcela zřejmé. Rozhodující totiž nejsou subjektivní pocity a názory žalobkyně na stupeň závislosti, ale rozhodující je právě posouzení posudkovou komisí ve správním řízení, jemuž byl přítomen i odborný lékař z oboru neurologie (předtím

posouzení posudkovým lékařem OSSZ). Soud považuje za vhodné připomenout, že ne každé zdravotní postižení má vliv na schopnost zvládat základní životní potřeby.

24. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně nebyl zpochybněn, ale v této věci se její zdravotní stav posuzoval k datu 1.1.2019 (viz § 13 zákona) a nelze do budoucna zohlednit, že její zdravotní stav se dlouhodobě zhoršuje a vzhledem k věku již žádné zlepšení nenastane, a jak se bude dále vyvíjet ohledně sebeobsluhy, tj. zvládání základních životních potřeb. Pokud by vyplývalo z obsahu komisi předložených lékařských zpráv, že v průběhu správního řízení (tedy i v odvolacím řízení) došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně ohledně funkčního postižení, komise by rozhodla o tom, ve kterém období by se jednalo o stupeň II a od kterého data by se jednalo o vyšší stupeň. Taková situace však v této věci nenastala. V případě zhoršení sebeobsluhy má samozřejmě žalobkyně možnost podat žádost o změnu stupně a výše příspěvku na péči.
25. Soud konstatuje, že komise posoudila veškerou předloženou dokumentaci i žalobkyní poskytnuté lékařské zprávy, jak je patrné z obsahu posudku, tedy komplexně posoudila zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k příspěvku na péči a dospěla k závěru výše uvedenému. Z tohoto pohledu byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně zhodnocen dostatečně, ač ona je přesvědčena o opaku, tudíž ani tato námitka není důvodná.
26. Jelikož soud nemá medicínské znalosti, nevyjadřuje se k jednotlivostem uvedeným žalobkyní v žalobě ohledně nezvládání předmětných tří základních životních potřeb.
27. V této věci soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí v potřebném rozsahu obsahuje. Pro stručnost soud na jeho odůvodnění, s nímž se zcela ztotožnil (žalobkyně neprokázala splnění podmínek pro přiznání stupně III příspěvku na péči), odkazuje, jelikož je známo všem účastníkům tohoto řízení.
28. Po zhodnocení zejména obsahu správního spisu v této věci dospěl soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2022 není důvodná. Žalobkyně neprokázala, že k datu 1.1.2019 nezvládala sedm nebo osm základních životních potřeb, aby jí mohl být přiznán příspěvek na péči stupně III, tj. těžká závislost, protože výše citovaným posudkem PK MPSV i lékařem OSSZ bylo shledáno, že nezvládá celkem šest základních životních potřeb, tudíž se jedná o stupeň II (středně těžká závislost), jak uvedeno v napadeném rozhodnutí. PK MPSV vyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem důvod uznání pouze stupně závislosti II (viz shora), s čímž se soud plně ztotožnil. Dle názoru soudu byl dostatečným způsobem posouzen zdravotní stav žalobkyně komisí, tudíž námitka v tomto směru byla také shledána nedůvodnou, když žalobkyně na podporu svých tvrzení kromě vyjádřených subjektivních názorů nic dalšího nepředložila. PK MPSV však neshledala, že by žalobkyně nezvládala jí požadované základní životní potřeby komunikaci, výkon fyziologické potřeby a péče o zdraví, a jejich neuznání dostatečně zdůvodnila, jak uvedeno výše dostatečně srozumitelně (*obsah posudku komise je znám žalobkyni i žalovanému*).
29. Zdejší soud v této věci nezjistil žádné závažné pochybení ze strany správních orgánů, které by odůvodňovalo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19.5.2022. Rozhodující je, že

žalobkyně dle posudku komise nesplnila zákonné podmínky pro přiznání vyššího stupně závislosti již k 1.1.2019, jelikož k tomu nepostačuje přesvědčení žalobkyně, že předmětné základní životní potřeby nezvládá vůbec či zvládá s velkými obtížemi. Nezvládání základních životních potřeb musí být zjistitelné z lékařských zpráv ošetřujících lékařů žalobkyně s ohledem na popsané funkční postižení jejího zdravotního stavu v předmětné době, a jak je zřejmé z výše uvedeného, v této věci byl tento postup dodržen.

30. Ze všech shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl** ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., podle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**), jelikož žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že k 1.1.2019 splňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve stupni vyšším než stupeň II, jak požadovala, byť řízení bylo zahájeno z moci úřední a nikoli na základě její žádosti.
31. Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobkyně kdykoli možnost podat žádost o změnu stupně příspěvku na péči, pokud došlo či dojde ke zhoršení jejího zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání základních životních potřeb, v takovém případě její zdravotní stav bude v tomto směru znovu posudkově zhodnocen.
32. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a v § 104 s.ř.s. je uvedena nepřípustnost kasační stížnosti.

Plzeň 24. listopadu 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně